

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΗ» ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τόν παρελθόντα Αύγουστον, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' ἐδέχθη τὴν δημοσιογράφον τῆς τοπικῆς Ἑλλαδικῆς ἐφημερίδος «Παναιτωλική». Εἰς αὐτὴν ἔδωσεν συνέντευξιν ὁ Μακαριώτατος διὰ τὴν καίριαν ἀποστολὴν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὴν οἰκουμένην. Ἡ συνέντευξις αὕτη ἐδημοσιεύθη τὴν Πέμπτην, 8ην Ὀκτωβρίου 2009, εἰς τὴν ἐφημερίδα «Παναιτωλική».

Γράφει ἡ κ. Μαρίνα Καπελάκη:

«Ὁ Μακαριώτατος μᾶς μίλησε γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Πατριαρχείου, ὑποστηρίζοντας πὺς εἶναι καθαρὰ θρησκευτικὴ καὶ πνευματικὴ, γιὰ τὸ φιланθρωπικὸ ἔργο, τίς πρῶτες δυσκολίες, πού ἐκλήθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ κατὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του, τὴν παρουσίαν τοῦ Πατριαρχείου, τὰ σχολεῖα καὶ γιὰ τὴν «συνύπαρξιν» μὲ τοὺς ἀραβικὸν, ἐβραϊκὸν καὶ μουσουλμανικὸν κόσμον. Μία συνέντευξις πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἃν λάβωμε ὑπόψιν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος προτιμᾷ τὴν σιωπὴν καὶ ἀποφεύγει νὰ βρῖσκεται στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ πυρός» ...

Ἡ ροὴ τῆς συνομιλίας τῆς κ. Μαρίνης Καπελάκη μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου εἶχεν ὡς ἑξῆς:

κ. Μ. Καπελάκη: «Μακαριώτατε, νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν φιλοξενίαν! Ἐδὼ καὶ τέσσερα χρόνια ἔχετε ἀναλάβει τὰ ἡνία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὑπὸ δύσκολες συνθῆκες καὶ ἡ ἀνάληψη, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου σας. Ποιές ἦταν οἱ πρῶτες δυσκολίες πού κληθήκατε νὰ ἀντιμετωπίσετε»;

Ὁ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ': «Οἱ δυσκολίες εἶναι, ὅτι γιὰ πρώτη φορά στὴ μακραίωνα ἱστορία του τὸ Πατριαρχεῖο εὐρέθη ὑπὸ τρεῖς πολιτειακές δικαιοδοσίαι καὶ ἐξουσίαι, τῶν ὁποίων πολιτειακῶν καὶ κρατικῶν αὐτῶν δυνάμεων καὶ ἐξουσιῶν τὰ συμφέροντα εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα· καὶ αὕτη ἦταν ἡ δυσκολία τοῦ Πατριαρχείου, καὶ τῆς θέσεως τοῦ Πατριάρχου, διότι ξαφνικὰ τὸ Πατριαρχεῖο εὐρέθη στὸ ἐπίκεντρο τῶν πολιτικῶν διενέξεων, καὶ ὅχι τῶν τοπικῶν πολιτικῶν διενέξεων, ἀλλὰ διενέξεων πολιτικῶν, πού ἀφοροῦν τὴν Παγκόσμιαν Κοινότητα»!

Μ.Κ.: «Κάθε μέρα πού ἀνατέλλει ποιά εἶναι ἡ πρώτη σκέψιν πού τυραννάει τὸ λογισμόν σας»;

Ι.Θ.Γ': «Υπάρχουν, βέβαια, οἱ λογισμοί, ἀλλὰ στὸ χῶρον τῆς Ἐκκλησίας ὅλα λαμβάνουν μίαν ἄλλην διάστασιν καὶ τὸ φρόνημα τὸ δικό Μας πρέπει νὰ κατευθύνεται καὶ νὰ κατεργάζεται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ ἡ σκέψιν

Μας είναι νά επικαλούμεθα πάντοτε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί συγκεκριμένα τοῦ Ἑνσαρκωμένου Λόγου τοῦ Χριστοῦ, διότι Αὐτός, κατ' οὐσίαν, εἶναι ὁ Πηδαλιούχος, ὁ Ἀρχηγός καί ὁ ἡγέτης αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος, καί αὐτό τό λέγω διότι ἔχει ἀποδειχθεῖ, ὅτι ἡ παρουσία ἐδῶ τοῦ Πατριαρχείου, ἡ παρουσία τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ἕνα καθημερινό θαῦμα».

Μ.Κ.: «Πῶς εἶναι ἡ συνύπαρξη μέ τά ἄλλα δόγματα»;

Ι.Θ.Γ': «Τό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς Ἱερουσαλήμ εἶναι, ὅτι εἶναι πόλις καθεαυτό θρησκευτική καί συνδέεται ἄρρηκτα μέ τήν Ἱεράν Ἱστορίαν καί ἐδῶ ἐκορυφώθη, ἐδῶ ἔλαβε σάρκα καί ὅσῃ, ἀλλά καί ἐδῶ πλέον θά τελειώσῃ ὁ σκοπός τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας· καί τό Πατριαρχεῖο εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας».

Μ.Κ.: «Ποιό εἶναι τό φιλανθρωπικό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων»;

Ι.Θ.Γ': «Τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀπό τή φύση του εἶναι ἕνα φιλανθρωπικό ἴδρυμα καί ἐδῶ ἀκριβῶς ὑπάρχει μία μεγάλη παρεξήγησις, διότι εἶναι ὁ φυσικός καί πνευματικός κληρονόμος μιᾶς πολυτίμου καί ἀνεκτιμήτου πνευματικῆς ἀλλά καί φυσικῆς κληρονομιάς. Βέβαια, ἡ πνευματική κληρονομιά εἶναι αὐτονόητη, ἀλλά ἡ φυσική κληρονομιά τοῦ Πατριαρχείου δέν προβάλλεται, οὔτε γίνεται κατανοητή καί γνωστή, διότι παραθεωρεῖται τό γεγονός ὅτι ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, καί γενικότερα ἡ ἱστορία τῆς Ἱερουσαλήμ, καί τῶν Ἀγίων Τόπων, ἀρχίζει νά λαμβάνῃ νέα μορφή καί νά διαμορφώνεται ἕνα νέο πλέον πολιτικο-θρησκευτικό καί κοινωνικό καθεστῶς μέ τήν ἄφιξη ἐδῶ τῶν Ἀράβων Μουσουλμάνων, τό 638 μ.Χ. Ἐκτοτε τό πολιτικο-θρησκευτικό σκηνικό ἀλλάζει, διότι ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ἀναδεικνύεται ταυτοχρόνως ὁ πνευματικός καί ὁ ἐθνικός ἡγέτης, δηλαδή, ἀναδεικνύεται ὁ Ἑθνάρχης'. Αποχωροῦν οἱ Βυζαντινοί, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος καί ὅλη αὐτή ἡ κληρονομιά, πνευματική καί φυσική, τίθεται εἰς τάς χεῖρας τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων· καί ὅταν ἀναφερόμεθα σέ φυσική κληρονομιά, ἐννοοῦμε τούς μεγαλοπρεπεῖς ναούς, τούς Κωνσταντινείους ναούς, τούς εὐκτηρίους οἴκους, τά μοναστήρια, τά ὁποῖα ἔκτισαν καί ἀνέδειξαν οἱ Βυζαντινοί Αὐτοκράτορες ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τόν 7ο αἰῶνα, ἀλλά καί μέχρι τήν ἐποχή τῶν Σταυροφόρων καί μετὰ ἀκόμα. Πάντα οἱ Βυζαντινοί ἐνδιαφέροντο».

«Κατ' αὐτόν τόν τρόπο, τό Πατριαρχεῖο ἀπέκτησε μία μεγάλη φυσική κληρονομιά καί περιουσία, ἡ ὁποία ἐπηυξήθη καί συνεπῶς αὐτή ἡ φυσική κληρονομιά τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἱερά κληρονομιά. Καί αὐτό δυστυχῶς παραθεωρεῖται καί παραβλέπεται καί δίδουν μίαν ἄλλη διάσταση στό Πατριαρχεῖο· καί αὐτό εἶναι κάτι, τό ὁποῖο μᾶς ἐνοχλεῖ ιδιαιτέρως, γιατί τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων διαδραματίζει ρόλον καθαρά πνευματικόν καί φιλανθρωπικόν».

«Σήμερα τό δημογραφικό καθεστῶς τῆς Ἱερουσαλήμ, δέν ἐννοῶ πληθυσμιακά, ἐννοῶ τοπογραφικά, ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, δεδομένου ὅτι ἕνα μεγάλο τμῆμα τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ, καί μάλιστα σημεῖα πολιτικῆς καί στρατηγικῆς σημασίας, ἀποτελοῦν περιουσία τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων καί τό Πατριαρχεῖο ἐνεργεῖ καί συνεχίζει τήν ἱεραποστολή κατὰ τρόπο καθαρά φιλανθρωπικό».

Μ.Κ.: «Τί ἐννοεῖτε»;

Ι.Θ.Γ': «Όταν κανείς εισέρχεται στην παλαιά πόλη, από την Πύλη του Δαυΐδ και συνεχίζει για τον Ναό της Αναστάσεως, διέρχεται από δρόμους που εκατέρωθεν υπάρχουν καταστήματα, τα οποία παραχωρούνται και ένοικιάζονται, άνευ διακρίσεως, σέ χριστιανούς, μουσουλμάνους και άλλους και τα είσοδήματα του Πατριαρχείου είναι πενιχρότατα και συμβολικά. Κατόπιν, ένεκα της θέσεως του Πατριαρχείου, τό όποιο κατέχει πολλά προσκυνήματα και μοναστήρια, και πολλά περιουσιακά στοιχεία γύρω άπ' αυτό, δέν μπορεί νά άναδείξη την περιουσία του ή νά την έκμεταλλευθεί, όπως σκέπτεται ό κοσμικός και οικονομικός νοΰς, διότι οί περιουσίες αυτές, οί γαΐες αυτές, είναι μεγάλης πολιτικής και στρατηγικής σημασίας, όποτε έδω άντιλαμβάνεσθε σέ τί δύσκολη θέση βρίσκεται τό Πατριαρχείο. Διότι, εάν προβή σέ όποιανδήποτε ένέργεια επενδυτική, αυτόματως αλλάζει τό καθεστώς τό πολιτικο-κοινωνικό».

Μ.Κ.: « ...Είναι ζήτημα καθαρών ίσορροπιών! Υπό την κηδεμονία του Πατριαρχείου, υπάρχουν και σχολεία. Μιλώντας δέ μέ διαφόρους έδω παράγοντες, μέ ένημέρωσαν και για τό πρόβλημα της βιωσιμότητάς τους, άφοΰ δέν έχουν πολλούς μαθητές».

Ι.Θ.Γ': «Συμβαίνει τό εξής: τό Πατριαρχείο Ίεροσολύμων είναι από τίς πρώτες Έκκλησίες, που είχε επενδύσει στον τομέα της Παιδείας, αλλά και της Κοινωνικής Προνοίας. Είναι γεγονός ιστορικά άποδεδειγμένο, και άναγνωρίζεται από τούς πάντες, από μελέτες που έχουν γίνει και έρευνες, ότι τά πρώτα νοσοκομεία που ύπήρξαν και τά πρώτα σχολεία ήταν από τό Πατριαρχείο».

«Στον τομέα της Παιδείας έχει επενδύσει πάρα πολύ τό Πατριαρχείο και σήμερα έχει σχολεία, έντός του κράτους του Ίσραήλ, στην Παλαιστινιακή Αύτονομία και στην Ίορδανία. Και στον τομέα αυτό, τό Πατριαρχείο έχει κάνει μεγάλα άλματα. Μέσω της Παιδείας συμβάλλει άκριβώς στην συνύπαρξη των θρησκευτικών όντοτήτων, αλλά και στην έκτόνωση του θρησκευτικού φανατισμού, δεδομένου ότι οί χριστιανοί είναι μειονότητας στο χΰρο της Αγίας Γης και στην εύρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ώς έκ τούτου, τά χριστιανικά σχολεία και τά σχολεία του Πατριαρχείου ιδιαιτέρως, φιλοξενούν, κατά τό πλείστον, μαθητές, οί όποιοι δέν είναι Όρθόδοξοι Χριστιανοί, αλλά είναι έτέρων θρησκευμάτων· και αυτό έχει ως αποτέλεσμα νά συμβάλλη στην άλληλογνωριμία, άφ' ενός μέν των προσώπων, και άφ' έτέρου στην άλληλογνωριμία των θρησκευτικών πεποιθήσεων και συμβόλων ενός έκάστου. Και αυτό βέβαια άναγνωρίζεται από όλους, δεδομένου ότι τό Πατριαρχείο έχει μιάν ιδιαίτερη σχέση μέ τον άραβικό ισλαμικό κόσμο, είναι ή γέφυρα μεταξύ Δύσεως και Ανατολής»!

Μ.Κ.: «Όφείλω νά παρατηρήσω ότι από τον ισλαμικό, άραβικό κόσμο διαπίστωσα μιá άγάπη προς τούς μοναχούς και τον Πατριάρχη, τον έκάστοτε Πατριάρχη...»

Ι.Θ.Γ': «Είναι γεγονός αυτό! Έχουμε κοινή ιστορία και άλληλογνωριζόμεθα και γι' αυτό κατορθώνουμε νά έπιβιώνουμε. Κατόπιν σέ μās ύπάρχει άπόλυτη έμπιστοσύνη, διότι ή άποστολή του 'μαύρου ράσου' είναι πολύ γνωστή, είναι ξεκάθαρη ή άποστολή του Πατριαρχείου, διά μέσου των αιώνων, είναι καθαρά θρησκευτική και πνευματική. Δέν έξυπηρετεί, ούτε προάγει άλλότρια συμφέροντα, είτε αυτά είναι οικονομικά είτε πολιτικά ή στρατιωτικά ή ότιδήποτε· έν άντιθέσει προς τούς άλλους δυτικούς, χριστιανούς έννοΰ, οί όποιοι είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι μέ αυτό τό στίγμα, που άφησαν στον άραβικό και μουσουλμανικό κόσμο, τούς Σταυροφόρους» .

Μ.Κ.: «Μακαριώτατε, έπισκέφθηκα μοναστήρια, που βρίσκονται σέ καίριες

στρατηγικές θέσεις και μοναχούς να φυλάνε θερμοπύλες! Ανταμώθηκα με τις δυσκολίες, τις ανησυχίες τους, ένωσα την προσευχή μου μαζί τους, ώστε ο Μεγαλοδύναμος να τους χαρίζη υγεία, αλλά μετά απ' αυτούς τί»;

«Ποιό είναι το μήνυμα που θέλετε να στείλετε στην Ελλάδα; Η χώρα μας οφείλει να δώσει 'χέρι βοήθειας' προς το Πατριαρχείο σας και σε τούτη την αποστολή όλα τα Πατριαρχεία οφείλουν να συστρατευθούν και να ταχθούν στο πλευρό σας...».

Ι.Θ.Γ': «Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα πάντοτε ήταν και παραμένει η τροφός δύνამις για όλα τα Πατριαρχεία στη Μέση Ανατολή και για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Αυτό το ενδιαφέρον συνεχίζεται να εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως και παντοιοτρόπως και νομίζω ότι πλέον έχει γίνει αντιληπτό ότι πολιτικώς η Ελλάδα έχει ένα προπύργιο στο χώρο της Μέσης Ανατολής και αυτό είναι το Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων»!

Μ.Κ.: «Μιά κουβέντα σε όσους έχουν επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους, αλλά και σε εκείνους, οι οποίοι δεν έχουν έρθει ακόμα εδώ».

Ι.Θ.Γ': «Τά Πανάγια Προσκυνήματα και το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων είναι τόπος έλπίδος, γιατί είναι ο τόπος της Αναστάσεως. Αυτό το οποίο δίδει δύναμη σε μās να συνεχίζουμε την αποστολή μας είναι, ότι ζούμε πάντοτε με το μήνυμα της Αναστάσεως· και αυτή την εμπειρία, την οποία ζούμε εμείς εδώ, επί καθημερινής βάσεως, θα θέλαμε να την συμμερισθούν και οι συμπατριώτες μας, και ο τρόπος για να την συμμερισθούν είναι ακριβώς η προσκυνηματική τους επίσκεψη εδώ, εις τους Αγίους Τόπους».

Μ.Κ.: «Νά σας ευχαριστήσω και να σας ευχηθώ, ο Μεγαλοδύναμος να σας χαρίζη κουράγιο και δύναμη στη δύσκολη αποστολή σας !».

Ι.Θ.Γ': «Ευχαριστώ πάρα πολύ»...

Εκ της Αρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder